

Y.

Raad van Beroep
voor de
DIRECTE BELASTINGEN
TE 's-Gravenhage.

No. I 53/488

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE 's-GRAVENHAGE;

Gezien een op 15 September 1953 ingekomen beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak door de Inspecteur der Belastingen te Y op 11 September 1953 gegeven op belanghebbendes bezwaarschrift tegen de aan hem blijkens op 21 Juli 1953 gedagtekend aanslagbiljet opgelegde definitieve aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1951;

Gezien mede het verzoekschrift van de Inspecteur;

Gehoord ter zitting van de Raad op 6 December 1954 de Inspecteur en A te Z als gemachtigde van belanghebbende;

Overwegende, dat aan belanghebbende, die voor het jaar 1951 aangifte deed van een totaal zuiver inkomen van f. 578,--, blijkens opgemeld aanslagbiljet werd opgelegd een definitieve aanslag in die belasting naar een vastgesteld zuiver inkomen van f. 2578,-- welke aanslag, na daartegen door belanghebbendes ingebracht bezwaarschrift, door de Inspecteur werd gehandhaafd bij zijn uitspraak van 11 September 1953, waarvan beroep;

Overwegende, dat zo blijkens de stukken als blijkens het verhandelde ter zitting belanghebbendes grief tegen de aanslag, zoals die bij de beroepen uitspraak werd gehandhaafd, uitsluitend zich richt tegen het feit, dat in belangrijke mate is afgeweken van de door hem gedane aangifte, welke, naar hij stelt, te goeder trouw en zo juist mogelijk is gedaan en de uitspraak, waarbij de aanslag werd gehandhaafd, ten onrechte die aanslag rechtvaardigt door het betoog, "dat onaannemelijk is, dat een echtpaar van een zo laag inkomen heeft kunnen leven - zijnde het privé gebruik in 1951 in de aangifte gesteld op f. 902,--" op grond waarvan het aangegeven inkomen werd verhoogd met f. 2000,-- tot toelichting van welke grief belanghebbende aanvoert dat hij eerst in Mei 1951 is gehuwd en de opgegeven privé vertering derhalve slechts betrekking heeft op de na Mei resterende maanden van het jaar;

dat hij met zijn gezin uiterst sober leeft en niet mag worden voorbijgezien, dat in het artistieke milieu, waarin hij als beeldhouwer verkeert, niet steeds de voor andere burgers geldende normen ter zake van privé-behoeften kunnen worden aangelegd;

Overwegende, dat de Inspecteur ter rechtvaardiging van zijn bij het opleggen van de aanslag op het privé-verbruik toegepaste correctie er op wijst;

dat in gemeld voor privé-verbruik in de aangifte opgenomen bedrag van f. 902,-- de volgende bedragen zijn begrepen:

f. 240,-- huur voor eigen woongedeelte;

f. 100,-- voor gas, licht en water;

f. 55,-- voor betaling van Inkomstenbelasting 1949 en 1951;

zodat voor levensonderhoud, kleding, schoeisel e.d. resteert f. 506,--,

welk bedrag voor een en ander onaanvaardbaar is te oordelen;

dat het beroep van belanghebbende op het feit, dat hij eerst in Mei 1951 is gehuwd faalt, wijl hij tot die datum toch in eigen onderhoud heeft moeten voorzien;

dat belanghebbende bij een bedrijfsomzet van f. 2.110,-- niettemin twee bromfietsen aanschafft, welke hij in de balans als bedrijfsmiddelen opvoert om vervolgens daarop 20% af te schrijven;

dat niet aannemelijk voorkomt, dat het bedrijf met zo geringe omzet twee bromfietsen behoeft;

terwijl in het algemeen de Inspecteur zijn standpunt handhaaft, dat het dermate lage prive-verbruik de veronderstelling wettigt, dat niet alle ontvangsten verantwoord zijn, al moge dan uit de gevoerde administratie niet zijn gebleken van formele onjuistheden;

Overwegende, dat de Raad zich aansluit bij de Inspecteur;

Overwegende, dat immers ook de Raad geheel onaannemelijk oordeelt, dat belanghebbende geen groter inkomen zou hebben genoten, dan door hem werd opgegeven en dit wel minimale inkomen zou hebben kunnen toereiken voor het levensonderhoud van hem zelf en van zijn echtgenote;

Overwegende, dat nu weliswaar belanghebbendes administratie geen aantoonbare formele fouten aanwijst, doch de Inspecteur terecht op de door hem aangevoerde gronden aan de materiele deugdelijkheid daarvan twijfelt en aan de Raad alleszins heeft aannemelijk gemaakt, dat privé ontvangsten niet verantwoord zijn;

Overwegende, dat uiteraard niet mogelijk is met absolute zekerheid vast te stellen het juiste door belanghebbende genoten inkomen doch de Raad op grond van eigen ervaring en wetenschap is van oordeel, dat dit op het bij de aanslag in aanmerking genomen bedrag van f. 2578,-- nog niet op meer dan het minimaal noodzakelijke is bepaald;

Overwegende, dat mitsdien belanghebbende beroep geen doel treft;

Bekrachtigt de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gegeven te 's-Gravenhage op 6 December 1954 door Mrs van Vrijberghe de Coningh, lid-Voorzitter, Meyjes en Verveen, plv.-leden, in tegenwoordigheid van de Secretaris.

(w.g.) J. Biemond

(w.g.) A.W.J. van Vrijberghe de Coningh.

Secretaris.

Voorzitter.

Aangetekend aan partijen
verzonden, 22 December 1954.